

בית כנסת

☆☆☆☆ "בית יוסף" ☆☆☆☆

*** 2108 Ocean Parkway Brooklyn N.Y. 11223 ***

נשיא: אלי לוי מקאם: חג'אז מאת: הרב אהרן פרחי
פגשת ויחי הפגרה: ויקרבו ימי דוד

י"ח טבת תשפ"א עלון מספר 1048 2 בינואר 2021

הדלקת נרות 4:21 * שקיעה 4:40 * שיר השירים 4:10 ואח"כ מנחה ליל שבת,

שחרית שבת 8:15 * מנחה שבת 4:05 * מוצאי שבת 5:22, וע"פ רבנו תם 5:42

זמן טלית 6:25 * שעה זמנית 55:00 * עלות השחר 6:14 * גץ החמה 7:20

מנחה חול 4:25 * ערבית מנין מקדם 4:08 * צאת הכוכבים 5:17

סוף זמן קריאת שמע 8:59 * סוף זמן עמידה 9:54 * תצות היום והלילה 12:00

בעל חסד ולב טוב האדון יחזקאל כהן ואשתו הגברת ביללה ובניהם ובכללם בנם הבחור נחמד ונעים טובי, כולם מברכים לה' מודים ומשבחים על הנס שנעשה להם מכמה ימים ומאחל לאמו הגברת רוזיט כהן בריאות ואריכות ימים ולאשתו ביללה אשת חיל וה' יברך אותם בגשמיות וברוחניות אמן.

נא לא לעין בעלון זה בשעת התפלה וקריאת התורה

ואומר: אני שומר שבת. ככה ראובן עשה. לכן הפסיד. ושמעון ולוי שאמרו: לכו ונהרגהו. אמר להם: כלי חמס מכרותיהם, בסודם אל תבא נפשי, כי באפס הרגו איש זה. עיר שכס שהיו חפים מפשע, וברצונם עקרו שור, זה יוסף שנקרא שור, רצו לעקור אותו ולהרוג אותו באומרים: ועתה לכו ונהרגהו. אבל יהודה אתה: מטרף בני יוסף עלית, וחילצת אותו ממיתה, אלא מכרת אותו לישמעאלים ואמרת: וידינו אל תהי בו ונשאר בחיים, לכן זכית לכתר מלוכה ככתוב: לא יסור שבט מיהודה, וישתחו לך בני אביך. וה' ישמרנו אמן.

פרפראות על הפרשה:

"בד יברך ישראל לאמר ישימך ה' כאפרים וכמנשה" - מה ראה יעקב לברכה זו עבור כל ישראל, להיות כאפרים וכמנשה דווקא, כלום עדיפים הם על האבות ועל שנים עשר שבטים, שלא נתייחדו לברכה זו? ברם, לעיל מצינו שאמר יעקב ליוסף: "שני בניך הנולדים לך בארץ מצריים... לי הם, אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי". מאמר זה מפי יעקב היה בו משום עדות וקביעה נחרצת לדורות, שאף על פי שמדרכו של עולם הוא שיש ירידה בדורות, וכל דור חלש וירוד מקודמו, הרי אלו אפרים ומנשה ושווים במעלה כראובן ושמעון, ולא חלה בהם ירידת הדורות. עוד נתכוון יעקב אבינו בברכה זו

בפרשתנו זו, יעקב אבינו מברך את השבטים, איש כברכתו בירך אותם. אם נסתכל על ברכתו לכל ארבעת ילדיו הראשונים והגדולים שבמשפחה, והם ראובן - שמעון - לוי - יהודה. כולם שותפים היו במעשה של יוסף. איך היו פני הדברים? ראובן אמר: השליכו אותו אל הבור. שמעון ולוי אמרו: ויאמרו איש אל אחיו - ידוע שהם שמעון ולוי - לכו ונהרגהו. יהודה אמר: לכו ונמכרנו לישמעאלים. ובא יעקב בסוף ימיו לברך אותם ולייסר אותם על מעשיהם, והתחיל בראובן ואמר לו: פחז כמים אל תותר, אתה הבכור שלי ויש לך פי שנים, והם כתר כהונה וכתר מלוכה, אבל הפסדת אותם, לפי שמהרת במעשיך במקום שלא מתאים ושלא ראוי לעשות זאת. מיהרת לטלטל מיטתי ממקום למקום שלא ברשותי וחיללת השכינה שהיתה שרויה שם. אבל נתעצלת במעשה של יוסף, שאמרת לאחיד: השליכו אותו אל הבור, ואפילו כוונתך רצויה: להשיבו אל אביו, אבל טעית, ועזבת את יוסף באותה השעה והלכת לעסוק בתשובה על טלטול מיטתי, שלא במקום והזמן הראוי והמתאים, ועליך לחכות אצל הבור ולא תלך אנה ואנה. ואפילו לעשות תשובה, כי יוסף היה במקום סכנה, וצריך להשגיח על זה, כמו שרואה אדם חברו בסכנה ביום השבת, ועומד מנגד ולא רץ לחלל עליו את השבת, ומתחסד

כמו ששניהם אלו, גדלו בחדר מלכים ושרים, אמונים עלי שפע, עושר וכבוד, כך יתברכו בני ישראל כמותם בעושר ובכבוד וביראת שמים אמן.

היסטוריה בקצרה 35 שנה אחרי החורבן 101 למנינם:

רבי ישמעאל בן אלישע, הוא ייסד ישיבה לתלמידי חכמים גדולים ונקראת בגמרא: "תנא דבי רבי ישמעאל". בילדותו נשבה לבית האסורים ברומא. הלך רבי יהושע ואסף ממון הרבה ופדה אותו מן השבי, היה תלמידו של רבי נחמיה בן הקנה, וחברו של רבי עקיבא, והוא קבע מספר כללים שהתורה נדרשת בהם כמו שאומרים בתפילה בכל יום: רבי ישמעאל אומר: בשלוש עשרה מדות התורה נדרשת: מקל וחומר, מגזרה שונה, וכו'. ויש לו כמה מאמרים בגמרא כמו: אין מוקדם ומאוחר בתורה - הוי מקבל את כל אדם בסבר פנים יפות. מעשה באחד שנדר מבת אחותו שלא ישאנה, לפי שהיתה כעורה. הביאוו לרבי ישמעאל והביא אשה וקישטה אותה ונעשתה יפה. אמר לדודה: בני לזו נדרת? אמר לו: לאו. והתיר לו נדרו מיד. באותה שעה בכה רבי ישמעאל ואמר: בנות ישראל נאות הן, אלא שהעניות מנוולתן. בין תלמידיו הגדולים: רבי מאיר - רבי יונתן - רבי יאשיה - רבי אלעאי והוא היה מבין עשרת הרוגי מלכות, והיה רבי עקיבא קורא אותו: אחי... ופעם אחת אמר: כתוב במשנה לא יקרא אדם בליל שבת על אור הנר, שמא יטה הנר כדי לראות יפה, ויבוא לידי חילול שבת. אמר רבי ישמעאל: אני אקרא ולא אטה. וקרא והטה לצורך לימודו, ואמר: כמה גדולים דברי חכמים, ואני עברתי על דבריהם. ורשם בפנקסו דברים אלו: לכשיבנה בית המקדש, אביא קורבן חטאת שמנה, לפי שחיללתי שבת והטיתי את הנר.

הדרך לרפואה ולבריאות:

עצות טובות להשמר מהקור: אין לשבת על מתכת ולא על שיש ולא על אבנים, לפי שמקררין את הגוף ועושין היזק גדול לגוף בימי הזקנה. טוב לשבת על ספסל עץ עם ריפוד. יש נשים שכאשר רואות חרק על הרצפה, משתמשות בכמויות ספריי, שבכוחן לחסל גדוד שלם של חרקים. וחשוב לדעת שספריי זה שנגד חרקים, מכיל חומרי הדברה מסוכנים. לכן לא כדאי למהר

ולהשתמש בו, היכן שיש חרקים. מומלץ לבצע הדברה לכל הבית פעם אחת בשנה או שנתיים, ולא להשתמש בהם כל עת וכל יום. צריך להיזהר ולהלביש הילדים מלבושי חימום, כדי למנוע את הקור שבחוץ לחדור לעצמותיהם ולהזיק לגופם ולבריאותם. וצריך על ההורים להשגיח על החום או הקור השורה בחוץ ולראות כל יום בבוקר מהי הטמפרטורה שמחוץ לבית, וזה יעזור להם לדעת מהו הלבוש המתאים להלביש בו את ילדיהם בצאתם מן הבית בבוקר למוסדות החינוך, וכך שומרים על בריאותם של ילדיהם וגם צריך השגחה על הגדולים וללבוש דברים מתאימים למה שקורה בחוץ: חום או קור.

דברי מוסר: "ימי השובבים"

ימי השובבים מתחילים ביום שני 4 בינואר עד יום חמישי 11 בפברואר (קודם שבת משפטים) וסימנם השנה ש/ו/ב/ב/י/ם וראשי תיבות הפרשיות האלו: שמות - וארא - בא - בשלח - יתרו - משפטים. וזמן זה הוא יותר מתאים לכל יהודי להתעורר משינת הזמן, ולערוך חשבון נפש, לעמוד ולשאול: מה אני עושה כעת? מה עלי לעשות כדי להתקדם יותר ויותר בדרכי הקדושה והטהרה? ראשית עלי לתקן את החטאים והפגמים שאני פוגם ומפסיד בתמידות, וצריך להשמיע קולו במרום, ולחזור בתשובה שלמה, כי הזמן מתאים לכך. שנאמר: "ועתה הנה צעקת בני ישראל באה אלי" זאת אומרת, קול התפילה צריך להיות בימים אלו, והעצה היעוצה להשלים את התיקון היא התחזקות בלימודי תורה, בשיעורים הקבועים מדי יום בכל מקום. יש כח בלימוד התורה לכפר כ"שעירים" המכפרים ביום הכיפורים. שנאמר "כשעירים עלי דשא" מה שעירים הללו באים על חטאת ומכפרים, כך דברי תורה מכפרים על עבירות. עוד נהגו להתענות כל יום שני וחמישי מעלות השחר בבוקר עד (אחרי השקיעה כשלושים דקות) הזמן לקבל התעניות בתפילת המנחה, ערב התעניות, בברכת "שמע קולנו" או בסוף העמידה אם שכח ויאמר: "הריני מקבל תענית למחר בלי נדר" וקבלה זו מרשה לו לומר "עננו" ביום התענית. ואם לא קיבל, יתענה אבל לא יאמר "עננו" ביום התענית. ועוד צריך לקיים הדברים האלו בכל יכולתו והם: 1- לחזור

לקראת בואו של רבי שלמה משה, וידעו היטב כי רבי שלמה הוא היחיד המתאים לשרת במשרה נכבדה זו, וכל שכן שהיה העוזר הראשון והיה סגנו של הראשון לציון הקודם רבי יוס טוב אלגאזי שהיה הקודם להראשון לציון האחרון, רבי יוס-טוב דאנון. וכולם פה אחד הסכימו שרבי שלמה משה סוזין יהיה הראשון לציון החדש. וקיבל הרב משרה זו, והתחיל לדאוג ליהודי ירושלים הן מבחינה רוחנית והן מבחינה גשמית. ואחד מתפקידיו היה לשמש כפוסק ומורה צדק בעיר.

סיפור:

כששמע המלחין טוסקלילו את התזמורת בשידור טלפוני ממרחקים, לא היה מרוצה ממה ששמע, ואמר לפי שבמקום חמישה עשר כנרים שצריך להשתמש בהם בשעת ההופעה, השתמשו רק בארבעה עשר וזה לא טוב. והסופר תמה איך הזקן הזה שהיה בן שמונים וחמש שנים, הבחין בחסרון קטן זה? אך החליט הסופר לברר זאת עד דק. כשיצא מבית המלחין, ערך שיחות טלפון רבות עד שהגיע אל האחראי של אותה תזמורת ושאל אותו בעניין: "חשוב לי לדעת כמה כנרים השתתפו בפועל באותו יום בו הופעתם?" השיב האחראי: "אבדוק, אבל אני חושב לכאורה השתתפו כולם". אבל אחרי יומיים הוא יצר קשר עם הסופר והודה: "אתה צודק!...לא באו כולם, אחד היה חסר ובפועל ניגנו רק ארבעה עשר". כששמע זאת הסופר, רץ מיד לביתו של טוסקלילו, נקש בדלתו, וביקש ממנו סליחה, ואמר לו: "לפני כמה ימים לגלגתי עליך בלבי כשאמרת שהיה חסר כנר אחד לפי שמיעתך, אבל התברר לי שאתה צודק, כי היה חסר אחד. אבל אתה מוכרח לגלות לי איך הבחנת ממרחק ועל קו הטלפון, איך שמת לב? רק מלאך יכול להבחין בין חמישה עשר כנרים לארבעה עשר כנרים!"

שתי הלכות מהגאון מרדכי אליהו זכרון

לברכה:

הקנאה והתאוה והכבוד מוציאים את האדם מן העולם. וצריך האדם להתרחק מהן. ולא יאמר אדם, הואיל ודברים אלו, הם דרך רעה, והן שמוציאים את האדם מן העולם, אפרוש מהן ביותר, ואתרחק לצד האחרון, עד שלא יאכל בשר, ולא ישתה יין, ולא ישא אישה, ולא ישב בדירה נאה, ולא ילבש

בתשובה. 2- ללמוד. 3- לקרוא תהילים בכל יום ככל יכולתו. 4- יזהר בנטילת ידיים כהלכתה. 5- להאכיל עניים. 6- לאכול משיורי המוציא. 7- זהירות בברכת המזון ובשאר הברכות. 8- עניית אמן בכוונה. 9- זהירות מלדבר בשעת התפילה שכל המדבר בחזרה ובקדיש ובקריאת ספר תורה דומה לעוון שכבת זרע לבטלה. 10- יכוון בק"ש ובקריאה טובה מילה במילה. 11- טבילה במקווה. 12- לחזר להיות סנדק. 13- לעלות לס"ת ולקרוא כחזן. 14- אמירת "ברוך שמי" בשעת קריאת ספר תורה. 15- ליתן צדקה בכל יום. 16- שמירת עונג שבת. 17- לכבד התורה ולומדיה. 18- להתפלל בכוונה בבכי וצעקה. 19- ללמוד משניות. 20- להזיע בעשיית המצווה. 21- זהירות במים אחרונים ומיד לברך ברכת המזון. 22- להיות מעשרה הראשונים בבית הכנסת. 23- זהירות בתפילין. 24- להסתכל בתורה כשעולה לספר תורה, וכשמראין לקהל. 25- לטרוח לעשות שלום בין אדם לחברו ובין איש לאשתו. 26- חינוך בניו לעבודת ה'. 27- לשמח חתן וכלה. 28- להחזיר אחרים בתשובה. 29- להשלים מאה ברכות בכל יום. 30- להתרחק מתחבולות ומרמאויות. 31- שלא לדבר לשון הרע. 32- ללמד סינגוריא על ישראל. 33- ק"ש שעל המיטה. 34- יזהר בסעודה שלישית וסעודה רביעית. 35- וימים אלו ה"שובבים" מסייעים לאדם לשוב ולהתקדש, והיא העבודה הרצויה לפני ה'. ונקראים ימי רצון, כי בימים אלו התביעה הרבה יותר גדולה משאר ימות השנה, כי אותן נשמות שהיו במצרים נתקנו על ידי שעבוד בחומר ולבנים, ובכל עבודה קשה, עד שנזדקקו והיו ראויים לקבלת התורה על הר סיני לגילוי השכינה. וצריך לשמור את השבתות האלו בקדושה מלאה וימי השובבים מסוגלים לתיקון הפגמים לאיש ואשה, ולחתן וכלה, לבחורים, ומוחקים כל העוונות שעשו וה' יזכה אותנו אמן.

הראשון לציון: רבי שלמה משה סוזין

1736-1836

בשנת 1825, כאשר חזר רבי שלמה מאחת משליחויותיו מצא את כסא הראשון לציון ריק. לפי שרבי יוס-טוב דאנון שהיה הראשון לציון באותה שנה נפטר, ומאז לא נתמנה ראשון לציון נוסף, רבני ירושלים שמחו

הרופא נסים-סמי בן אמיליה ע"ה
אמן.***האדון עובדיה אברהם ואשתו הגברת
צבאח ובניהם לברכה ולהצלחה עם נעים-
יוסף-משה-יונתן ולע"נ בנם המנוח דוד בן
צבאח ע"ה אמן.***האדון ויקטור מאלח
ואשתו הגברת שירלי ובניהם לברכה
ולהצלחה ולע"נ אביו המנוח יהודה אסלאן-
בן גמיליה ע"ה.***האחים המבורכים: סולי-
הלל-ארליט-צופיה למשפחת בווביה ולע"נ
אביהם המנוח יצחק-זקי-בן שמחה ואמם
רחל שילה בת שפיקה ע"ה אמן.***האדון
פרח חמרה ואשתו הגברת דינה ובניהם
לברכה ולהצלחה, ומאחל לאחותו הגברת
רחל בת לטיפה רפואה שלמה אמן.***האדון
אברהם אהרן פרחי ואשתו הגברת רניה
ובניהם לברכה ולהצלחה, ומאחלים להאדון
אלביר זעפרני בן רינה רפואה שלמה אמן.

הגיעו תרומות לעלון זה בסך של \$1,350
וההוצאות הסתכמו לסך של \$1,300 ותזכו
למצוות אמן.

מספר המבקרים באתר הגיע ל- 27,900
ותזכו למצוות אמן.

www.bethyosef.com

שלומי גלאט
בשר - ירקות - ומכולת
2382 קוני איילנד אווניו
Tel: (718) 3821981

מלבוש נאה, אלא ילבש שק וקרוע וכדומה,
גם זו דרך רעה היא, ואסור הוא לילך בה,
המהלך בדרך זו נקרא חוטא, שהרי כתוב
בנזיר: "וכפר עליו מאשר חטא על הנפש".
ואמרו חז"ל: "ומה אם נזיר שלא פירש את
עצמו אלא מן היין צריך כפרה, המונע עצמו
מכל דבר ודבר שאין בו אסור על אחת כמה
וכמה".

דינים:

1- כי על כל מוצא פי ה' יחיה האדם, כלומר
מה שאדם מוציא מפיו שם השם וזוכרו
ומודה לו על הפרי או על כל דבר שמכניס
לפיו, בזכות זה יחיה האדם בלי מחלות
ובחיים ארוכים.

2- המזמין מוזמנים לביתו לסעודה, ויודע
שיהיו ביניהם אנשים שלא יטלו ידיהם, טוב
שיכין לחמניות מן הסוג הפטור מנטילת
ידיים, כגון מיני מזונות, או פת שברכתה
מזונות, ולא המוציא לחם מן הארץ, וזה כדי
שלא יהיה בבחינת מסייע בידי עוברי עבירה.

3- בתי מלון ומסעדות שהמאכל ומשתה
ניתנים לבאים בתשלום, מותר למכור להם
מאכל ומשתה, אף על פי שיודעים שאינם
נוטלים ידיהם ואינם מברכים תחילה וסוף,
כיוון שהאיסור הוא רק כשנותן בדרך מתנה,
אבל בדרך מכירה מותר.

4- בן שהוריו אינם מברכים על המאכלים
שלהם, צריך לדבר עמם ולשכנעם ולשדלם
לברך בדרכי נועם וכבוד ואם לא עלה הדבר
בידו, אפילו הכי רשאי להגיש להם כל מה
שצריכים, ועל ידי התנהגותו עמהם בנימוס
המקובל, אולי תתקרב דעתם של ההורים,
ובמשך הזמן יבואו לקיים המצוות ולברך על
כל מאכל.

התורמים לעלון זה:

הגברת מרים עבאדי ובעלה האדון מוריס
ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ אביה המנוח
יצחק בן מרים ע"ה אמן.***העסקן ציבורי
האדון שלמה כהן ואשתו הגברת גילה
ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ אמו כורגייה
יפה בת שמחה ע"ה אמן.***האחים
המבורכים: פרג' - דוד - קלוד - ג'אניה - רינה
- אסתר - גילה - פימה - איוון למשפחת נחום
לברכה ולהצלחה עם כל משפחותיהם ולע"נ
אדונתם אמם איילה גזאלה בת רימה ע"ה
אמן.***הגברת פרידה חסבאני-רביע ובניה
לברכה ולהצלחה ולע"נ אביהם המנוח